

ЛИТОВСКИЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА.

№

83.

KURIER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 16-го Октября — 1834 — Wilno. Wtorek. 16-go Października.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 7-го Октября.

24-го числа Сентября, въ 10 часовъ утра, Государь Императоръ въ Орлѣ изволилъ дѣлать ученіе 1-й Драгунской дивизіи 3-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса, и былъ онымъ весьма доволенъ.

25-го числа, всему Корпусу былъ произведенъ маневръ, за который Его Императорскому Величеству благоугодно было изъявить особенное благоволеніе.

26-го Государь Императоръ изволилъ осматривать Гимназію, тюремный замокъ и Военный Госпиталь, благоустройствомъ которыхъ былъ весьма доволенъ.

Къ обѣденному столу Его Величества приглашены были Корпусный, Дивизіонные, Бригадные и Полковые Командиры, Командиры артиллерійскихъ баттарей и Конно-піонернаго эскадрона. Послѣ обѣда, въ 6 часовъ, Государь Императоръ отправился изъ Орла въ Москву, куда и прибылъ благополучно 28-го числа въ шестомъ часу утра.

Во все время Высочайшаго пребыванія въ Орлѣ, отъ усердія тамошняго купечества, производилась каждодневная выдача для всѣхъ нижнихъ чиновъ 3-го Резервнаго Кавалерійскаго Корпуса, по чаркѣ вина и по фунтѣ говядины на человѣка.

Въ проѣздѣ Его Величества чрезъ уѣздные города, жители оныхъ встрѣчаютъ Государя съ величайшимъ восторгомъ: во время перемѣны лошадей, окружаютъ толпою коляску; каждый желаетъ ближе видѣть Его Величество; коляска тронется, весь городъ бѣжитъ за нею, и съ криками радостнаго восторга, провожаетъ Государя до выѣзда изъ города. (Свѣ. Из.)

— Жители Москвы, оживленные Высочайшимъ пребываніемъ Государя Императора въ сей столицѣ, имѣютъ счастье видѣть Его Величество, посѣщающаго ежедневно нѣкоторыя части города. 29-го числа Государь изволилъ осматривать Арсеналь; ввечеру удостоилъ присутствіемъ Своимъ Французскій театр. 30-го Его Величество осматривалъ Екатерининскую Больницу. Октября 1-го числа, въ день Покрова Пресвятыя Богородицы, изволилъ слушать Божественную Литургію въ Дворцовой церкви. 2-го числа въ Высочайшемъ присутствіи былъ разводъ и ученіе 1-му баталіону 2-го учебнаго карабинернаго полка. 2-го числа Государь Императоръ изволилъ быть на балѣ, данномъ здѣшнимъ Военнымъ Генераль-Губернаторомъ. 4-го числа Его Величество изволилъ обозрѣвать Лазаревыхъ Институтъ Восточныхъ языковъ, и Губернскую Гимназію, коими, особенно первымъ, былъ весьма доволенъ. (С.И.)

— Высочайшимъ Приказомъ 22-го Сентября, назначены: Начальникъ 1-й Гренадерской дивизіи, Генераль-Лейтенантъ *Угрюмовъ 1-й*, Членомъ Военнаго Совѣта; Командиръ 5-й Гвардейской Пѣхотной Бригады, Генераль-Лейтенантъ *Берхманъ 2-й*, Начальникомъ 1-й Гренадерской дивизіи; Командиръ 1-й бригады 12-й Пѣхотной дивизіи, Генераль-Майоръ *Кроминъ*, состоятъ по Арміи; состоящій при

ВІАДОМОСЦІ КРАЈОВЕ.

Sankt-Petersburg, dnia 7 Października.

Dnia 24 Września o godzinie 10tej z rana, CESARZ JEGOMOŚĆ w Orle raczył czynić ćwiczenie pierwszej dywizyi Dragonów trzeciego odwodowego Korpusu Jazdy, i był z niego zupełnie zadowolony.

25 były manewra całego Korpusu, za które NAYJAŚNIEYSZEMU CESARZOWI JEGOMOŚCI podobało się oświadczyć szczególne zadowolenie.

26 CESARZ JEGOMOŚĆ raczył oglądać Gimnazjum, turemny zamek i woyskowy szpital, z których dobrego porządku był bardzo zadowolony.

Na obiad do stołu JEGO CESARSKIEY MOŚCI zaproszeni byli Dowódcy Korpusu, Dywizyy, Brygad i Półków, Dowódcy Bateryy Artylleryyskich i szwadronu konnych Pionierów. Po obiedzie o godzinie 6tej CESARZ JEGOMOŚĆ wyjechał z Orła do Moskwy, dokąd też szczęśliwie przybył dnia 28 o godzinie 6tej z rana.

Przez cały czas pobytu NAYJAŚNIEYSZEGO PANA w Orle, z gorliwości kupców tamecznych, rozdawano codziennie dla wszystkich rang niższych 3go odwodowego Korpusu jazdy, po porcyi wódki i po funcie mięsa dla każdego.

W przejeździe JEGO CESARSKIEY MOŚCI przez miasta powiatowe, mieszkańcy ich spotykają JEGO CESARSKĄ MOŚĆ z największym uniesieniem; w czasie przemiany koni, otaczają gromadnie pojazd, każdy pragnie bliżej widzieć JEGO CESARSKĄ MOŚĆ; tylko się co pojazd ruszy, miasto całe bieży za nim, i z okrzykami radośnego uniesienia, przeprowadza NAYJAŚNIEYSZEGO PANA do wyjazdu z miasta. (P. P.)

— Mieszkańcy Moskwy, ożywieni NAYWYŻSZĄ obecnością CESARZA JEGOMOŚCI w tej Stolicy, mają szczęście widzieć NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, odwiedzającego codziennie niektóre części miasta. Dnia 29 CESARZ raczył oglądać arsenal; wieczorem obecnością SWĄ udarował teatr Francuzki. 30go JEGO CESARSKA MOŚĆ oglądał szpital Ekateriniński. Października pierwszego, w dzień Opieki Przenajświętszej Boga Rodzicy, słuchał mszy świętej w Cerkwi Pałacowej. Dnia 2go w obecności NAYWYŻSZEY odbywała się zmiana straży i ćwiczenia 1go batalionu 2go półku instruksyjnego karabinierów. Dnia 3go CESARZ JEGOMOŚĆ raczył być na balu, danym przez tuteyszego Wojennego Jenerał-Gubernatora. Dnia 4go NAYJAŚNIEYSZY PAN raczył oglądać Łazarewych instytut języków wschodnich, i Gubernialne Gimnazjum, z których, osobliwie z pierwszego, był zupełnie zadowolony. (P. P.)

— Przez NAYWYŻSZY rozkaz dzienny 22 Września naznaczeni: Naczelnik pierwszej Grenadyerskiej dywizyi, Jenerał-Porucznik *Ugriumow 1szy*, Członkiem Rady Wojenney; Dowódca 5tej Gwardyjskiej pieszey Brygady, Jenerał-Porucznik *Berchman 2gi*, Naczelnikiem 1szej Grenadyerskiej dywizyi; Dowódca 1szej Brygady 12tej dywizyi pieszey, Jenerał-Major *Kromin*, liczyć się w woysku; znajdujący się przy Naczelniku

Начальникъ 3-й Гвардейской Пѣхотной дивизіи, Генералъ-Маіоръ *Дебанъ-Скоротецкій*, Командиръ 1-й бригады 12-й Пѣхотной дивизіи. (Р. И.)

— 27-го Сентября, въ Императорской Академіи трехъ знатнѣйшихъ Художествъ, въ присутствіи Гг. Президента, Вице-Президента, Членовъ Правленія, Совѣта Академіи, Почетныхъ и Дѣйствительныхъ Членовъ оной, происходило общее годовое собраніе, къ коему приглашены были многія знатнѣйшія особы, Литераторы и ученые, украсившіе присутствіемъ своимъ сіе, и безъ того уже важное торжество.

По прибытіи Гг. Почетныхъ Членовъ, Любителей и другихъ Посѣтителей, Г. Президентъ предложилъ имъ обойти залы Академіи для обозрѣнія нѣкоторыхъ работъ, произведенныхъ въ теченіе нынѣшняго года Академиками, и представленныхъ для полученія Академическихъ званій. Пользуясь симъ приглашеніемъ, все блестящее Общество разсыпалось по заламъ и прежде всего, естественнымъ образомъ, поспѣшило насладиться обозрѣніемъ двухъ главныхъ, новыхъ пріобрѣтеній Академіи: собранія Этрусскихъ и древнихъ Греческихъ вазъ, Всемилоствѣйше пожалованнаго Академіи Государемъ Императоромъ — и знаменитой картины Карла Брюлова „*Послѣдній день Помпеи*“, принесенной въ даръ Академіи, съ Высочайшаго соизволенія, Двора Его Императорскаго Величества Камеръ-Юнкеромъ Анатоліемъ Николаевичемъ *Демидовымъ*. Кромѣ сихъ художественныхъ произведеній, обратили также на себя особенное вниманіе посѣтителей: портретъ въ ростъ, Генерала отъ Инфантеріи Графа *Толя* — работы Г. *Басина*, портретъ И. А. *Крылова* — работы Г. *Эгинка*, картина, изображающая Христа въ темницѣ — работы Г. *Федора Брюлова* и многіе другіе предметы по части скульптуры, живописи и проч.

Ровно въ часъ, всѣ присутствовавшіе отправились въ Конференцъ-залъ и, при входѣ въ первую Античную галлерею, встрѣчены были хоромъ: „*Боже спаси Царя!*“, трогательно пропѣтымъ воспитанниками Академіи, съ громкимъ аккомпаниментомъ инструментальной музыки. По занятіи всѣми Членами и посѣтителями назначенныхъ имъ мѣстъ, Г. Президентъ объявилъ о предметѣ настоящаго собранія, а Г. Конференцъ-Секретарь прочиталъ сначала журналъ предварительнаго собранія Академическаго Совѣта, а потомъ составленный имъ отчетъ о дѣйствіяхъ Академіи за 1833—1834 годъ. Отчетъ сей *) въ краткихъ, но ясныхъ и удовлетворительныхъ выраженіяхъ, раскрылъ предъ глазами публики современное состояніе Художествъ въ отечествѣ нашемъ и въ особенности въ самой Академіи, столь видимо стремящейся къ совершенству, подъ Высокимъ покровительствомъ мудраго и чадолюбиваго Монарха, не престающего изливать на оную обильною рукою милости и щедроты Свои. — Въ началѣ сего отчета, Г. Конференцъ-Секретарь весьма справедливо замѣтилъ, что истекшій годъ былъ ознаменованъ важными событіями въ области отечественныхъ Художествъ. Событія сіи всѣмъ извѣстны, но тѣмъ не менѣе мы не можемъ при семъ случаѣ удержаться, что бы вкратцѣ не исчислить главнѣйшія изъ нихъ: Въ нынѣшнемъ году открыты триумфальныя ворота въ честь Гвардейскаго Корпуса и колоссальный памятникъ въ Бозѣ почивающему Императору *АЛЕКСАНДРУ I*, столь же прочный, какъ и слава сего Государя; въ нынѣшнемъ же году послѣдовало окончаніе гранитной набережной Васильевскаго острова и великолѣпной пристани предъ Академіею Художествъ, украшенной Египетскими Сфинксами; въ нынѣшнемъ году нѣкоторые любители Изыщныхъ Искусствъ учредили въ Москвѣ особый художественный классъ, коего успѣхи обратили уже на себя вниманіе Академіи, и наконецъ, въ нынѣшнемъ же году привезена въ С. Петербургъ картина, составляющая эпоху въ Исторіи Изыщныхъ Искусствъ: *Послѣдній день Помпеи*.

Къ симъ важнымъ явленіямъ, знаменующимъ быстрое распространеніе у насъ любви къ художествамъ, неизлишнимъ почитаемъ присовокупить, что число учащихъ въ Академіи увеличилось въ нынѣшнемъ году 123 человекъ **, а число лицъ, составляющихъ собственно Академію, также значительно возрасло, какъ въ Россіи, такъ и за границею; ибо знатнѣйшіе иностранные Художники ищутъ чести быть принятыми въ почетное сословіе Членовъ Россійской Академіи Художествъ.

По прочтеніи отчета, провозглашены были имена лицъ, избранныхъ вновь, на убылыя мѣста, въ

3ей Гвардыиской пѣшей дивизіи Генералъ-Маіоръ *Дебанъ-Скоротецкій*, Доводзца 1шей Бригады 12ей дивизіи пѣшей. (Р. I.)

— Дня 27го Września, w Akademii Cesarzkiej trzech znakomitszych Kunsztów, w obecności PP. Prezydenta, Wice-Prezydenta, Członków Rządu, Rady Akademii, Honorowych i Rzeczywistych jej Członków, odbyło się publiczne doroczne posiedzenie, na które zaproszono bardzo wiele znamienitszych osób, literatów i uczonych, którzy przyozdobili obecnością swoją tę uroczystość, samą przez się znakomitą.

Kiedy PP. Honorowi Członkowie, Miłośnicy i inni Goście zgromadzili się, P. Prezydent zaproponował im obejść sale Akademickie dla obejrzenia niektórych robot, uskuteczniionych w ciągu teraźniejszego roku przez Akademików, i przedstawionych dla otrzymania akademickich stopni. Korzystając z tego wezwania, całe znakomite Towarzystwo rozeszło się po salach, i przede wszystkim, naturalnym sposobem powodowane, pośpieszyło użyć słodyczy z obejrzenia dwóch znakomitych nowych osobliwości Akademii: zbioru Etruskich i starożytnych Greckich naczyń, Najłaskawiej darowanych Akademii od Jego Cesarzkiej Mości — i sławnego obrazu Karola Briułowa „*Ostatni dzień Pompei*“ darowanego Akademii, za zezwoleniem Cesarza Jego Mości, przez Anatoliusza Nikołajewicza *Demidowa*, Kamerjunkra Jego Cesarzkiej Mości. Prócz tych dzieł kunsztu, zwrócili także na siebie szczególniejszą uwagę goście: portret w całej osobie, Jenerała Piechoty Hrabiego *Tolla* — wykonany przez P. *Basina*, portret J. A. *Kryłowa*, dzieło P. *Eginki*, obraz wyobrażający Chrystusa w ciemnicy — wypracowany przez P. *Teodora Briułowa* i wiele innych przedmiotów rzeźbiarstwa, malarstwa i t. d.

O samej pierwszej, wszyscy obecni ułali się do sali konferencyjnej, i przy wejściu do pierwszej galeryi antyków, spotkali byli chorem: „*Boże zbaw Cesarza!*“ czule śpiewanym przez wychowalców Akademii, któremu instrumentalna muzyka huczno akkompaniowała. Gdy wszyscy Członkowie i Goście uwiadomili o celu niniejszego zgromadzenia, a P. Sekretarz Konferencyi przeczytał naprzód żurnal poprzedniego zgromadzenia Rady Akademickiej, a potem sporządzoną przez niego wiadomość o działaniach Akademii w 1833—1834 roku. Ta wiadomość *) w krótkich, lecz jasnych i zaspakajających wyrazach, wystawiła oczom publiczności współczesny stan kunsztów w naszej Ojczyźnie, a mianowicie w samej Akademii, tak widocznie dążącej do doskonałości, pod Wysoką protekcją mądrego i kochającego Swoich poddanych Mонарха, niustającego zlewać na nią hojną ręką łask i dobrodziejstw Swoich. Na początku tego zdania sprawy, P. Sekretarz Konferencyi bardzo sprawiedliwą uczynił uwagę, że rok upłyniony był oznamionowany ważnemi wypadkami w krainie kunsztów oyczystych. Te wypadki wiadome są wszystkim; lecz nie możemy się jednak wstrzymać od wymienienia ważniejszych: Roku teraźniejszego wzniesiona brama tryumfalna dla Korpusu Gwardyi i Kolosalny pomnik w Bogu spoczywającemu Cesarzowi *ALEXANDROWI I*, tak trwały, jak sława tego Cesarza; w teraźniejszym także roku nastąpiło ukończenie granitowego przyrzecza Wasilewskiego Ostrowia, i wspaniałego portu przed Akademią Kunsztów, ozdobionego Egiptskimi Sfinxami; w roku teraźniejszym niektórzy amatorowie sztuk pięknych utworzyli w Moskwie osobną klasę kunsztów, które postępy zwróciły już na siebie uwagę Akademii, a nakoniec, teraźniejszego roku do St. Petersburga przywieziony został obraz, który stanowi epokę sztuk pięknych: *Ostatni dzień Pompei*.

Do tych ważnych znaków, udowodniających, jak zamiłowanie sztuk szybko się u nas rozprzestrzenia, nie ed rzeczy przydać, że liczba uczących się w Akademii, powiększyła się w teraźniejszym roku 123 osobami **, a liczba Członków, składających właściwie Akademię, także znacznie wzrosła, równie w Rosyi, jako i za granicą; albowiem znakomici zagraniczni artyści poczytują za honor bydz przyjętymi w poczet Honorowych Członków Rossyjskiej Akademii Kunsztów.

Po przeczytaniu tego zdania sprawy, ogłoszone były imiona osób nowowybranych, na wakujące miew-

*) Оный будетъ въ свое время напечатанъ.

**) Число посѣщавшихъ Академію простиралось въ прошломъ году до 147, а нынѣ возрасло до 270.

*) Będzie w swoim czasie wydrukowana.

**) Liczba odwiedzających Akademię dochodziła w roku przeszłym do 147, a teraz wzrosła do 270.

Почетные Любители и Почетные и Действительные Члены Академии, а именно: *из Почетные любители*: Инженер-Генераль Графъ П. К. фонъ Сухтеленъ; Генераль отъ Кавалеріи Князь Д. В. Голицынъ; Действительный Тайный Советникъ Н. Н. Новосильцовъ; Генераль отъ Инфантеріи Графъ Е. Ф. Канкринъ; *из Почетные Члены*: Генераль-Адъютантъ Князь В. С. Трубецкій и Двора Его Императорскаго Величества Камеръ-Юнкеръ А. Н. Демидовъ, и *из званіе заслуженнаго Профессора живописи* Советникъ Академіи Варнекъ. Сверхъ сего Академія, желая примѣрнымъ образомъ почтить талантъ Г. Карла Брюлова и признавая необыкновенныя достоинства его произведенія, усильнаго снискать ему блистательную славу въ Италіи и увѣнчаннаго Парижскою Академіею, положила испросить у Государя Императора дозволеніе возвести Г. Брюлова въ одно изъ почетнѣйшихъ званій, присвоенныхъ Художниками.

Въ званіе *почетныхъ вольныхъ общниковъ*, утверждены: Подполковникъ Барлинъ, Архитекторъ Плавова, Баварскій знаменитый художникъ по части живописи Корнелиусъ, Директоръ Дрезденской Галереи Профессоръ живописи Маттей, известный Архитекторъ въ Мюнхенѣ Кленцъ, известные живописцы въ Парижѣ: Горацій Вернетъ и Гранетъ, отличный Архитекторъ въ Берлинѣ Шинкель и известный Англійскій граверъ Робинсонъ.

При семъ случаѣ Г. Президентъ предложилъ изъяснить Гг. Горацію Вернету и Маттею особенную благодарности за вниманіе и содѣйствіе, оказанное ими Русскимъ художникамъ, находящимся нынѣ въ чужихъ краяхъ; первымъ Г. Карлу Брюлову, а послѣднимъ Маркову 2-му.

Въ званіе Академиковъ избраны: по части живописи: Бруни, Габерцеттель, Теодоръ Брюловъ и Зинкъ; по части архитектуры Штакальшнейдеръ.

За симъ провозглашены были имена постороннихъ художниковъ и воспитанниковъ, удостоенныхъ за исполненіе заданныхъ программъ полученія золотыхъ и серебряныхъ медалей, а также имена возведенныхъ въ званіе неклассныхъ свободныхъ художниковъ.

Въ заключеніе засѣданія прочитано и подписано было письменное всеподданнѣйшее изъясненіе благодарности Его Императорскому Величеству отъ лица всей Академіи, за милости, оказываемыя Имъ сему ученому сословію.

Послѣ сего посѣтителі приглашены были Г. Президентомъ къ завтраку, приготовленному въ томъ самомъ залѣ, гдѣ поставлена картина Карла Брюлова, какъ бы съ тою именно цѣлю, что бы Геній художника присутствовалъ въ кругу посѣтителей, собравшихся заплатить достойную дань удивленія его истинно великому творенію. Во время завтрака провозглашены были тосты: за здравіе Государя Императора и Всей Августѣйшей Фамиліи; въ честь Главнаго Начальства Академіи и Членовъ ея; на дальнѣйшіе успѣхи Академіи и наконецъ въ честь Анатолія Николаевича Демидова, подарившаго Академію прекраснымъ произведеніемъ Карла Брюлова и въ честь самого Творца сего произведенія.

Академія, желая доставить публикѣ возможность видѣть картину Карла Брюлова и собраніе древнихъ вазъ, открыла съ 28-го сего Сентября по 5-е Октября залы свои для посѣтителей. (Слб. В.)

— Действительный Тайный Советникъ, Графъ Руманцовъ, желая въ доставшемся ему по наслѣдству, Калужской губерніи Боровскаго уѣзда, селѣ Тарутинѣ, увѣковѣчить память прославившаго сие мѣсто въ незабвенномъ 1812 году сраженіи, — всеподданнѣйше представлялъ Государю Императору объ увольненіи въ свободные хлѣбопашцы крестьянъ сего села, съ прикосновенною къ оному деревню Гроницевою, всего 439 душъ, отдавая имъ все угоды, находящіяся въ ихъ пользованіи, безъ всякаго за то возмездія. Въ то жъ время крестьяне села Тарутина изъяснили съ своей стороны желаніе воздвигнуть на собственный ихъ счетъ памятникъ знаменитой побѣды, одержанной на семъ мѣстѣ въ 1812 году, надъ врагомъ Россіи и Европы.

Сии предположенія удостоены Высочайшаго одобренія: памятникъ Тарутинской битвы сооруженъ, и торжественное открытіе онаго происходило 25-го минувшаго Іюня, въ радостные для Россіи день рожденія Государя Императора.

По совершеніи Калужскимъ Епископомъ Никаноромъ Божественной Литургіи въ церкви села Тарутина, имъ же, на мѣстѣ, гдѣ воздвигнутъ памятникъ, отправлено молебствіе при сто одномъ пушечномъ выстрѣлѣ 8-й легкой Конно-Артиллерійской батареи. Потомъ проходили мимо онаго церемоніальнымъ маршемъ: сѣмъ батарея и батальонъ Рязанскаго пѣхотнаго полка. (Р. И.)

ска, Honorowych miłośników, Honorowych i Rzeczywistych Członków Akademii, a mianowicie: na Honorowych miłośników: Jenerał Inżynierów Hrabia P. K. Von-Suchtelen; Jenerał Kawaleryi Xiążę D. W. Golitsyn; Rzeczywisty Radca Tayny N. N. Nowosilcow; Jenerał Piechoty Hrabia E. F. Kankrin; na Członków Honorowych: Jenerał-Adjutant Xiążę W. S. Trubecki, i Kamerjunker Dworu Jego Cesarzskiego Mości A. N. Demidow, i na stopień Emeryta Profesora malarstwa Radca Akademii Warnek. Nadto Akademia, chcąc uczcić talent P. Karola Briułowa, i przyznając w nim w tej sztuce szczególniejsze przymioty, które zjednały mu świetną sławę we Włoszech i które uwiecznione zostały przez Akademię Paryzką, postanowiła prosić u Cesarza Jego Mości pozwolenia, na wyniesienie P. Briułowa na jeden ze znakomitszych stopni nadanych Artystom.

W stopniu Honorowych wolnych towarzyszków utwierdzeni: Podpółkownik Barlin, Architekt Pławowa, Bawarski znakomity Artysta w wydziale malarstwa Kornelius, Dyrektor Drezdeński Galeryi Professor malarstwa Mattei, znany Architekt w Monachium Klenz, znamienici malarze w Paryżu: Horacyusz Wernet i Granet, wyborny Architekt w Berlinie Schinkel, i znajomy Angielski sztycharz Robinson.

Przy tej okoliczności P. Prezydent podał projekt oświadczyć PP. Horacyuszowi Wernetowi i Mattei szczególniejsze podziękowanie za szacunek i pamięć okazane przez nich Rossyjskim Artystom, znajdującym się teraz w obcych krajach: przez pierwszego P. Karolowi Briułowa, a przez ostatniego Markowu 2mu.

Na godność Akademików wybrani: w wydziale malarstwa: Bruni, Habercetzel, Teodor Briułow i Engink; w wydziale Architektury Stakalszneider.

Potem ogłoszone były imiona cudzoziemskich artystów i wychowalców, otrzymujących za wypełnienie naznaczonych programatów, złote i srebrne medale, i także imiona wyniesionych na stopień bez klas wolnych artystów.

Na zakończenie posiedzenia, przeczytane i podpisane było najuniższe oświadczenie wdzięczności Najjaśniejszemu Cesarzowi Jego Mości w imieniu całej Akademii, za łaski wyświadczone przez Jego Cesarzką Mość temu naukowemu towarzystwu.

Po czem, Goście zaproszeni byli przez P. Prezydenta na śniadanie, przygotowane w tej sali, gdzie postawiony był obraz Karola Briułowa, jakby w tym jedynie zamiarze, ażeby geniusz Artysty obecnym był zgromadzeniu Gości, zebranych dla wypłacenia godnej daniny prawdziwie wielkiemu jego utworowi. Podczas śniadania spełniane były toasty za zdrowie Jego Cesarzkiej Mości i całej Najjaśniejszej Famiлии; na uczczenie Głównej Zwierzchności Akademii i jej Członków, za dalszą pomysłność Akademii, nakoniec na uczczenie Anatolego Nikołajewicza Demidowa, który darował Akademii najpiękniejsze dzieło Karola Briułowa, i ku czci samego Twórcy tego dzieła.

Akademia, żądając podać publiczności sposobność, widzenia obrazu Karola Briułowa i zbiór naczyn starożytnych, otworzyła oddnia 28 Września do 5 Października sale swoje dla widzów. (G. S. P.)

— Rzeczywisty Radca Tayny Hrabia Rumiancow, chcąc w spadku nań przez sukcesyą wiosce Tarutinie w Kałużskiej Gubernii, Powiecie Borowskim, uwiecznić pamięć bitwy, która miejsce to w pamiętnym 1812 roku wstąpiła, — najuniższeniem przedstawiał Cesarzowi Jego Mości, o wyniesieniu do stanu wolnych rolników włościan tej wsi z należąca do niej wioską Groniszczewą, w ogóle 439 dusz, oddając im wszystkie pola, będące w ich użyciu bez żadnej za to nagrody. W tymże czasie włościanie wsi Tarutina oświadczyli ze swojej strony chęć; własnym swym kosztem wystawić pomnik sławnego zwycięstwa, otrzymanego na tém miejscu w roku 1812 nad nieprzyjacielem Rossyi i Europy.

Te życzenia stały się godnemi Najwyższego zezwolenia; pomnik Tarutinskiej bitwy wystawiony, uroczyste jego odkrycie odbywało się 25 Czerwca, w dzień dla Rossyi najweselszy, Narodzin Cesarza Jego Mości.

Po odprawieniu przez Kałużskiego Biskupa Nikanora Świętej Liturgii w Cerkwi wsi Tarutina, na miejscu, gdzie wzniesiony jest pomnik, były odprawione przez tegoż Biskupa modły, wśród wystrzałów 101 razy, z dział 8mej lekkiej konno-artylleryjskiej baterii. Potem przeciągały przed tym Pomnikiem pomieniona bateria i batalion Rianzańskiego półku pieszego. (R. I.)

— Офицеры Прусской Арміи, прибывшіе въ С. Петербургъ для присутствія при торжественномъ открытіи монумента Императору АЛЕКСАНДРУ Первому, отправились обратно въ свое отечество, на пароходѣ, 15-го Сентября. (Сбв. Пг.)

М о с к в а.

Г-нъ Министръ Народнаго Просвѣщенія, по Высочайшему повелѣнію, прибылъ въ сію Столицу, прошлаго Сентября 21-го числа въ 6 часу по полудни, для посѣщенія Императорскаго Московскаго Университета и другихъ учебныхъ заведеній, подъ начальствомъ Министерства состоящихъ. (М. В.)

Варшава, 17-го Октября.

Е. С. Фельдмаршалъ Князь Варшавскій вчера посѣтилъ крепость Ново-Георгіевскую (Модлинъ).

— Императорско-Россійскій Посланникъ при Австрійскомъ Дворѣ, Графъ Татищевъ, выѣхалъ въ Вѣну.

— Прибылъ въ Варшаву Генералъ Прусской Арміи Редеръ. (Дз. Ров.)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 12-го Октября.

Кажется, что въ политикѣ последовала совершенная тишина. Удаленіе нашего Консула въ Байоннѣ, составляетъ еще безпрестанно предметъ разговоровъ и не перестаютъ подавать ноты Французскому Правительству относительно сего страннаго поступка. Едва можно повѣрить, чтобы нашъ Консулъ могъ чѣмъ нибудь пособить Карлистамъ въ Испаніи, потому, что онъ не имѣетъ никакихъ къ тому средствъ. Если бы Испанскіе инсургенты, пребывающіе въ намѣреніи далѣе вести войну, не имѣли другихъ средствъ, кромѣ получаемыхъ изъ-за границы, они безъ сомнѣнія не долго могли бы держаться; но когда напротивъ того они чувствуютъ себя довольно сильными и осмѣливаются состязаться съ войсками Королевы, то излишнимъ покажется намѣреніе стращать мнимыхъ ихъ за границую приверженцевъ. (Д. Р.)

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 6-го Октября.

По извѣстіямъ изъ Фонтенебло Король и Королевская фамилія третяго дня около полудни прогуливались по тамошней рощѣ. Лордъ и Леди Гранвилъ находились въ Королевской коляскѣ.

— Сего дня опять поговариваютъ о учрежденіи новаго Министерства. Баронъ Мунье имѣетъ быть Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ; Г. Кузенъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія; Князь Брогье опять Министромъ Иностранныхъ Дѣлъ; Рини опять Морскимъ Министромъ. Присовокупляютъ, что сія перемѣна последовать имѣетъ тотчасъ по возвращеніи Короля изъ Фонтенебло.

— Увѣряютъ, что Дипломатической Корпусъ много занимался бракосочетаніемъ Донны Маріи, и что о томъ въ Фонтенеблѣскомъ дворцѣ часто разговаривали. Посланникъ чужестранной державы отнюдь не смѣшалъ предложить имя Дона Мигуэля, ибо это соединяетъ всѣ дѣла съ благомъ Португаліи на непоколебимомъ основаніи. Изъ Фонтенебло отправлено много курьеровъ въ Лиссабонъ. Повсемѣстно говорить, что Англія, Франція, и другія Державы желаютъ удалить Принца Лейхтенбергскаго, ибо сей Принцъ ни для Европы, ни для Португаліи, не можетъ принести семейственной поруки.

— По издаваемой въ Бордо газетѣ Индикаторъ, Родилъ 26-го ч. вручилъ команду войскъ временно Генералу Мансо.

7-го Октября.

Вчера около полудни Принцъ Орлеанскій прибылъ сюда изъ Компіеня и вскорѣ опять потѣхалъ въ Фонтенебло.

— По извѣстіямъ отъ Испанской границы, Генералъ Мина, говорить, здоровъ совершенно, и вскорѣ имѣетъ принять вѣренную ему команду.

— Памплону будто толь строго блокируется Карлистами, что ни кто изъ города выходить не осмѣливается.

8-го Октября.

Всѣ Министры, за исключеніемъ Маршала Жерара, который еще находится при Королѣ въ Фонтенебло, и Графа Рини, ежедневно изъ Бельгіи ожидаемаго, нынѣ опять находятся въ столицѣ.

— По донесеніямъ отъ Испанской границы, холера появилась въ Ст. Андеръ, Кастро, Португалетѣ Бермео, Лекеити и Паленци. Напротивъ о появленіи сей болѣзни въ Ст. Себастьянѣ достовернаго свѣдѣнія не имѣется, ибо три приключенія, которыя тамъ случились, говорить было не иное, какъ гриппъ.

— Съ некотораго времени видны въ столицѣ од-

— Oficerowie Pruskiego woyska, którzy przybyli byli do Sankt-Petersburga dla znaydowania się na uroczystém odkryciu Monumentu Cesarzowi ALEXANDROWI Pierwszemu wzniesionego, udali się na powrót do swojej Ojczyzny na statku parowym dniu 15 Września. (P. P.)

М о с к в а.

Р. Minister Narodowego Oświecenia, na rozkaz N a y w y ż s z y, przybył dotey stolicy, przeszłego Września dnia 21 o godzinie 6tej po południu, dla obejrzenia Cesarzowskiego Moskiewskiego Uniwersytetu i innych naukowych zakładów, zostających pod wiedzą Ministeryum. (G. M.)

Warszawą, 17 Października.

JO. Feldmarszałek, Xiążę Warszawski, wczoraj zwiedził twierdzę Nowo-Jeorgiewską. (Modlin).

— Hrabia Tatyszczew, Poseł Cesarzowsko-Rossyjski przy Dworze Austriackim, wyjechał do Wiednia.

— Przybył do Warszawy Jenerał woysk Pruskich Reder. (D. P.)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

П р у с с і я.

Berlin, dnia 12 Października.

Zdaje się, iż w polityce nastąpiła zupełna cichość. Usunięcie naszego Konsula w Bayonnie jest jeszcze ciągle przedmiotem rozmów, i nie zaprzestają podawać ноты Rządowi Francuzkiemu względem tego niewczesnego postępowania. Załedwie uwierzyć można, aby Konsul nasz mógł być jaką pomocą Karolistom w Hiszpanii, ponieważ mu zbywa na wszelkich do tego środkach. Gdyby powstańcy Hiszpańscy, chcąc dalej prowadzić walkę, nie posiadali innych środków, jak tylko te, które zza granicy otrzymują, nie długo pewnie mogliby się utrzymać; lecz gdy przeciwnie czują w sobie dosyć siły, aby się zdołali mierzyć z wojskami Królowey, tedy daremnem jest usiłowanie przesładowania mniemanych ich za granicą stronników. (D. P.)

Ф р а н ц я.

Paryż, dnia 6 Października.

Podług wiadomości z Fontainebleau, Król i Familia Królewska zawczora o południu przejeżdżali się po tamiecznym gaju; Lord i Lady Granville znaydowali się w Królewskim pojeździe.

— Dzisiaj znowu mówią o odmianie Ministrów. Baron Mounier ma być Ministrem spraw wewnętrznych; P. Cousin Ministrem narodowego oświecenia, Xiążę Brogje znowu Ministrem zagranicznych interesów; Rigny znowu Ministrem morskim. Zmiana ta, dodają, ma nastąpić wraz za powrotem Królewskim z Fontainebleau.

— Zapewniają, że korpus dyplomatyczny bardzo wiele zajmował się zaślubieniem Donny Maryi, i że o tey rzeczy bardzo często w pałacu w Fontainebleau mówiono. Poseł obcego jednego Mocarstwa zgoda się nie wahał w wymienieniu imienia Don Miguela, gdyż to jednoczy wszystkie interesa z dobrem Portugalii na niewzruszonej zasadzie. Z Fontainebleau wiele gońców do Lisbony pobiegło. Zgodnie mówią, że Anglia, Francya i wiele innych Mocarstw, Xiążęcia Leuchtenberga życzą usunąć: gdyż on, ani dla Europy, ani dla Portugalii, familijney rękoiymi nie przyniosłby.

— Podług Indicatora, w Bordeaux wychodzącego, Rodil 26 dowództwo woyska zdał témczasowie Jenerałowi Manso.

Dnia 7.

Xiążę Orleański wczora o południu z Compiègne tu przybył i wkrótce znowu do Fontainebleau odjechał.

— Podług wiadomości od granic hiszpańskich, Jenerał Mina ma być zdrów zupełnie, i wkrótce powierzone sobie objąć dowództwo.

— Pampelona tak ściśle ma być przez Karolistów blokowaną, iż nikt z miasta wyjść nie odważy się.

Dnia 8.

Wszyscy Ministrowie, wyjąwszy Marszałka Gérard, który się jeszcze przy Królu w Fontainebleau znayduje, i Hrabiego Rigny, codziennie z Belgium oczekiwanego, znowu się w stolicy znaydują.

— Podług doniesień od granic hiszpańskich, cholera okazała się w St. Ander, Castro, Portugalette, Bermeo, Lequeitio i Palencii. Przeciwnie o zjawieniu się tey choroby w St. Sebastian pewności nie ma: trzy bowiem przypadki, które się tam okazały, miały być Grypu.

— Od niejakiego czasu krążą w stolicy jednofran-

въ франковыя монеты съ изображеніемъ Герцога Бордо.

— Начальникъ Египетскаго посольства въ Парижѣ, въ письмѣ своемъ къ издателю Французской газеты, опровергаетъ ложныя свѣдѣнія о статистикѣ Египта и правленіи Вице-Короля. (A. P. S. Z.)

— Чрезъ 14 дней ожидаемъ возвращенія Князя *Таллейрана* въ здѣшнюю столицу.

— 5-го ч. с. м. отплылъ изъ Тулона корабль *la-Chimère* въ *Алжиръ*. На ономъ находится Контръ-Адмиралъ Бретоньеръ, Главный Начальникъ всѣхъ морскихъ силъ при сѣверныхъ берегахъ Африки.

— *Indicateur de Bordeaux* отъ 5-го с. м. извѣщаетъ, что 2,000 Карлистовъ подъ предводительствомъ *Zavala*, напали 22-го Сентября на гарнизонъ въ *Bermeo*, состоящій изъ 450 чел. пѣхоты и нѣсколько кавалеріи. Карлисты заняли уже одну заставу, но по непродолжительной стычкѣ они отступили. (D. P.)

9-го Октября.

Король и вся Королевская фамилія въ 10 часу вечера прибыли въ *Ст.-Клу*.

— Мониторъ изъ Сѣверной Испаніи доноситъ: „Генералъ *Армилдезъ* временно командуетъ войскомъ въ *Наваррѣ*, а Губернаторъ *Таррагона*, Генералъ *Караталъ* въ Бискайскихъ провинціяхъ. *Еспебето* укрѣпляетъ *Изабу*. *Дордова* чрезъ *Ст. Естеванъ* обратился въ *Леизу*. *Сагастибельца* безпрерывно находится въ *Аранасѣ*.“

— Изъ Байонны отъ 5-го с. м. пишутъ: „Сраженіе, послѣдовавшее при *Салинасъ д'Оро* 28-го Сентября, продолжалось отъ 9 часа утра до 4 часа по полудни. Корпусъ Бригады *Ороа* и часть войскъ *Лоренца* ударили на *Цумалакарреговъ*, который имѣлъ четыре баталіона и всю свою конницу. Борьба была весьма кровопролитная, и хотя точнѣйшихъ подробностей объ оной не имѣемъ, за всѣмъ тѣмъ намъ безъизвѣстно, что Христианосы оставили на полѣ сраженія двѣсти человекъ убитыми и ранеными. Потерю Карлистовъ полагаютъ въ двое.

— 3 с. м. Генералъ *Жорегви*, по донесенію *Индикатора* изъ Бордо отъ 6-го ч. въ окрестностяхъ *Возейна* ударилъ на инсургентовъ. По кратковременной пальбѣ, митяежки, избѣгая сраженія, отступили въ горы къ *Лозану*, гдѣ въ крѣпкомъ мѣстоположеніи четыре баталіона сосредоточились. *Жорегви* заблаговременно въ семь мѣстъ не чинить на нихъ нападенія, и самъ не былъ обезпечиваемъ, пошелъ къ *Вилла-Франку*. — Потеря возмутителей неизвѣстна — *Мина* пребываетъ еще въ *Камбо*. Жена его, жительствовавшая въ *Идоинѣ*, въ 4-хъ миляхъ отъ *Пампелоны*, подъ сильнымъ прикрытіемъ поѣхала въ сей городъ. Назначеніе *Мины* главнокомандующимъ Арміею въ *Наваррѣ*, произвело въ *Сарагосѣ* величайшій восторгъ.

— Приговоръ Ліонскаго суда, осуждающій издателя газеты *Прекурсеръ*, на трехъ-мѣсячный арестъ и на уплату 4,000 франковъ штрафа за помѣщеніе статьи о *Апрѣльскомъ* возмущеніи, утвержденъ кассационнымъ судомъ.

— Фрегатъ *Артемизъ* 7-го Октября изъ Тулона поплылъ въ Левантъ.

10-го Октября.

Вчера Король въ *Ст.-Клу* занимался съ Министромъ Финансовъ.

— Въ сегодняшнемъ Мониторѣ пишутъ изъ Байонны отъ 7-го Октября: „*Родиль* оставилъ армію; говорятъ, что онъ ѣдетъ въ *Корунну*. *Армилдезъ*, который заступитъ должень еще боленъ, и самъ *Юанитомъ* былъ заступаемъ. Полковникъ *Санцъ*, Военнымъ Министромъ посланный, съ нѣкотораго времени находится еще при Арміи для присмотра за новымъ ея образованіемъ.

— *Gazette de France* пишетъ: „Изъ *Наварры* никакихъ важныхъ извѣстій не имѣемъ. Въ Байоннѣ носился слухъ, что *Цумалакарреговъ* въ окрестностяхъ *Вилла-Франка* внезапно ударилъ на корпусъ, *Жорегви* командуемый, и причинилъ оному большой убытокъ.“

— Сегодня въ первомъ часу съ половиною на здѣшней биржѣ была вывѣшена слѣдующая депеша, чрезвычайнымъ путемъ полученная: „Правительство эстафетою получило извѣстіе, что Палата Прокураторовъ единогласно приняла предложеніе о учиненіи новаго займа 400,000,000 реаловъ. По повелѣнію Г. Министра Внутреннихъ Дѣлъ, Биржевой Коммисаръ (подпис.) *Б. де-Ришбуръ*.“

— По письменному извѣстію изъ Рима отъ 23-го Сентября, въ газетѣ *Du Midi* помѣщенному, Посоль *Донъ Карлоса*, Г. *Толедо*, который дождался въ Римѣ оборота договоровъ, получилъ изъ Неаполя уведомленіе о его тамъ допущеніи; въ слѣдствіе того онъ выѣхалъ, что бы явиться при Дворѣ Короля обѣихъ Сици-

ковѣ монеты з вizerunkiem Хієcia Bordeaux.

— Начелникъ Поселства Египтскаго в Парыжу, в лиście do Redaktora Gazety Francuzkiey, zbija fałszywe wiadomości, o statystyce Egiptu i rządach Vice Króla. (A.P.S.Z.)

— Za 14 dni spodziewamy się powrotu Хієcia *Talleyranda* do tuteyszej stolicy.

— Dnia 5 b. m. wypłynął z Tulonu statek *la Chimère* do *Algieru*. Na pokładzie jego znajduje się Kontr-Admirał *de la Brètonniere*, Naczelný dowódcą całej potęgi morskiej przy brzegach Północney Afryki.

— *Indicateur de Bordeaux* z dnia 5 b. m. donosi, iż 2,000 Karolistów, pod dowództwem *Zavala*, uderzyli dnia 22 Września na załogę w *Bermeo*, wynoszącą 450 piechoty i nieco jazdy. Karoliści zajęli już jedną rogiatkę, lecz po krótkiej walce cofnęli się. (D. P.)

Dnia 9.

Król i cała Familia Królewska o godzinie 10tej wieczorem do *St. Cloud* przybyli.

— Monitor z Północney Hiszpanii donosi: „Jenerał *Armildez* tymczasowie wojskami w Nawarrze dowodzi, a Jenerał *Caratala*, Gubernator Tarragony, w prowincyach Biskayskich. *Espeleta* utwierdza *Izabę*. *Cordova* przez *San-Estevan* do *Leyza* udał się. *Sagastibelza* ciągle się w *Aranas* znajduje.

— Z Bayonny piszą pod dniem 5 tego miesiąca: „Bitwa, która dnia 28 Września pod *Salinas de Oro* została, trwała od 9tej z rana do 4tej po południu. Korpus Brygadyera *Oroa* i część wojsk *Lorenza*, uderzyły na *Zumala-Carreguy*, który miał 4ry bataliony i całą swą jazdę zgromadził. Walka była bardzo krwawa, i chociaż bliższych szczegółów o niej nie mamy, jednakże wiemy, że Krystyniści 200 w zabitych i ranionych na polu bitwy zostawili. Stratę Karolistów dwa razy tak wielką naznaczają.

— 3go t. m. Jenerał *Jaureguy*, podług doniesienia *Indikatora* pod dniem 6 z *Bordeaux*, w okolicach *Ventezeine* na insurgentów uderzył. Po krótkim strzelaniu, powstańcy, unikając walki, cofnęli się w góry ku *Lazana*, gdzie w bardzo mocnej pozycji 4ry bataliony wystawili. *Jaureguy* osądził za nieprzystwoitą w tém miejscu ich atakować, i nie będąc sam niepokojony, do *Villa-Franca* poszedł — Strata powstańców niewiadoma. — *Mina* jeszcze jest w *Cambo*. Żona jego, która we wsi *Idocin*, 4ry mili od *Pampelony* mieszkała, pod mocną eskortą do tego udała się miasta. Mianowanie *Miny* Wodzem Naczelnym armii w Nawarrze, najwyższy zapał w *Saragossie* wzbudziło.

— Wyrok sądu Lyonńskiego, skazujący wydawcę gazety *Précurseur*, za artykuł o rozruchach kwietniowych, na trzymiesięczne więzienie i zapłacenie 4rech tysięcy frankow, przez sąd kassacyyny potwierdzony został.

— Fregata *L'Artemise* 7go Października z Tulonu do *Levantu* wypłynęła.

Dnia 10.

Wczora Król w *St. Cloud* z Ministrem skarbu pracował.

— W dzisiejszym Monitorze czytamy z Bayonny pod 7 Października: „*Rodil* armią opuścił; mówią, że jedzie do *Corunny*. *Armildez*, zastąpić go mający, jeszcze był chory i sam przez *Juanita* był zastąpiony. Półkownik *Sanz*, przez Ministra wojny posłany, jeszcze się od niejakiego czasu przy armii znajduje dla bacznosci nad nową jej organizacją.

— *Gazette de France* pisze: „Nie mamy żadney interesującej wiadomości z Nawarry. W Bayonnie biegała pogłoska, że *Zumala-Carreguy* w okolicach *Villa-Franca* nagle uderzył na korpus, pod *Jaureguy* zostający, i znaczną mu stratę zadał.“

— Dzisiaj o pół do wtórej przybita była na giełdzie tuteyszej, drogą nadzwyczajną otrzymana, depesza następująca: „Rząd przez sztafetę otrzymał wiadomość, że Izba Prokuratorów jednogłośnie przyjęła zaciągnięcie pożyczki 400,000,000 realów. Na rozkaz J. W. Ministra spraw wewnętrznych: Kommissarz giełdowy (podp.) *B. De Richebourg*.

— Podług listu z Rzymu pod dniem 23 Września, w *Gazette du Midi* Poseł *Don Carlosa*, P. *Toledo*, który w Rzymie obrotu układów oczekiwał, o swoim przyjęciu wiadomość z Neapolu otrzymał, i skutkiem tego wyjechał dla stawienia się na Dworze Króla oboję Sycylii. Nuncyuszowi Papieżkiemu w Madrycie

лій. Папскому Нунцію въ Мадридѣ имѣеть быть изъ Рима послано повелѣніе, чтобы онъ оставилъ Дворъ Королевы Кристины.

— Въ Барселонѣ издается новая политическая ежедневная газета, подъ названіемъ *Ель-Каталанъ*.

— Славный музыкальный композиторъ *Боieldieu* по продолжительной тяжкой болѣзни, вчера скончался. Театръ комической оперы, въ пользу котораго онъ много трудился, во изъясненіе печали сегодня запертъ. Директоръ сего Театра открылъ подписку на сооруженіе ему памятника.

— По послѣднимъ письмамъ изъ *Ренна, Arras, Дуэ* и вообще изъ всѣхъ Сѣверныхъ и Восточныхъ городовъ Франціи, гдѣ свирѣпствовала холера, доносятъ, что язва сія значительно ослабла, или вовсе прекратилась. (*A. P. S. Z.*)

— Г. *Женуэ*, издатель Газеты *de France*, вступилъ въ духовный санъ, и уже посвященъ въ Субъ-Діаконы. Онъ удалился отъ мірскаго шума, стяжавъ одинъ миллионъ достоянія!

— Сказываютъ, что Гг. *Етиенъ, Виеннетъ* и два другіе Депутата, вскорѣ имѣють быть произведены въ Перы.

— Болѣе 500 матросовъ ожидаютъ въ Тулонской пристани; наборъ въ морскую службу непрерывно продолжается.

— Г. *Монтбелъ* писалъ въ Тулузу, что онъ совершенно освободился отъ тяготившей его болѣзни.

— Докторъ *Франсіа*, управляющій въ *Парагвай*, по освобожденіи сего края изъ подъ власти Испанской Америки, самовластно, женился въ *См.-Салвадорѣ* на дочери Французскаго купца Г. *Дюрана* изъ Байонны. Въ брачномъ договорѣ постановлено, что молодая его супруга, послѣ его кончины, получить политическую власть супруга, въ случаѣ его смерти безъ прямого законнаго наслѣдника. Потому ей предстоитъ царствовать надъ одною изъ прекраснѣйшихъ областей Америки. *Франсіа* имѣеть нынѣ отъ роду 70 лѣтъ.

— Карлистскія газеты сильно возстаютъ на посѣщенія иностранныхъ Посланниковъ въ Фонтенебло. Торжества въ семь лѣтнемъ дворцѣ, которыя въ журналѣ *Преній* съ большимъ великолѣпіемъ описываются, говорятъ стоили ежедневно 80,000 франковъ.

— Полковникъ Англійской Артиллеріи Г. *Вильде* 3-го числа прибылъ въ Байонну. Отъ Правительства своего онъ имѣеть порученіе такое же, какъ и Полковникъ *Карадокъ*. Это тотъ самый Офицеръ, къ защитѣ коего Донъ-Карлосъ прибѣгъ въ Португаліи, и который на Англійскомъ кораблѣ завезъ его благополучно въ Англію, за что Претендентъ, изъявивъ большую благодарность, подарилъ ему въ память прекрасную лошадь. Полковникъ обратился въ *Камбо* къ Генералу *Минъ*, который еще не оставляетъ кровати, разсуждая съ большою проницательностію о немедленномъ принятіи вѣрренной ему команды. Если сіе скоро не воспослѣдуетъ, то Полковникъ обратится въ главную квартиру Генерала *Родилъ*, съ которымъ онъ познакомился въ Португаліи. При немъ только одинъ молодой Поручикъ артиллеріи; оба не носятъ мундировъ, и суть только наблюдателями. (*Kor. Hamb.*)

Байонна, 4-го Октября.

Слышно здѣсь, что Герцогъ *Веллингтонъ* и Англійскіе Тори присовѣтовали Леонскому Епископу и Герцогинѣ *Беирской*, убѣдить *Донъ Карлоса* объявить всепрощеніе. Герцогиня *Беирская* по сему поводу писала къ *Донъ Карлосу* и 4-го Ноября, какъ въ день тезоименитства *Донъ Карлоса*, дѣйствительно, полагають, будетъ объявлено постановленіе, обещающее всепрощеніе всѣмъ Испанцамъ, за исключеніемъ Министровъ, управлявшихъ во время кончины *Фердинанда VII*, Членовъ Государственныхъ, подавшихъ голосъ на лишеніе престола *Донъ Карлоса* и духовныхъ, виновныхъ въ томъ же преступленіи. Сіе постановленіе подписано *Донъ Карлосомъ* и Военнымъ Министромъ, Графомъ *Виллемуромъ*. (*Dz. P.*)

Турція.

Константинополь, 2-го Сентября.

Рейсъ Еффенди уведомилъ Посолство циркулярно, что Султанъ пожаловалъ Областямъ Молдавіи и Валахіи между прочими преимуществами, право употреблять особенный національный флагъ. Къ этому уведомленію присовокуплено воззваніе, что бы сей флагъ былъ также уважаемъ, какъ и Турецкій. Онъ изображаетъ красныя четырехугольники въ желтомъ полѣ, съ 3 звѣздами, а внизу Орла съ крестомъ.

23-го Сентября.

Переговоры съ иностранными Посланниками приостановлены. Ожидаютъ извѣстія изъ *Александріи*, ку-

ма быдъ з Рzymu rozkaz posłany, ażeby Dwór Królowey Krystyny opuścić.

— W Barcelлоніе wychodzi nowa Gazeta polityczna codzienna pod nazwaniem *El Catalan*.

— Sławny Kompozytor *Boieldieu* po długiej boleśney chorobie wczora tu umarł. Teatr opery komicznej, dla której on wiele pracował, na okazanie żałoby dzisiaj był zamknięty. Dyrektor tego teatru otworzył subskrypcyą na wzniesienie dla niego pomnika.

— Podług ostatnich listów z *Rennes, Arras, Douai*, i w ogólności ze wszystkich miast północnych i wschodnich Francyi, gdzie się cholera okazała była, donoszą, że ta epidemia znacznie osłabiała, albo całkiem ustała. (*A. P. S. Z.*)

— P. *Genoude*, Redaktor *Gazette de France*, wszedł do stanu duchownego i już na subdiakona wyświęcony; usunął się on od świata, zebrawszy milion majątku!

— Mówią, że PP. *Etienne Viennette* i dwaj inni Deputowani, mają byдъ wkrótce wyniesieni na Parów.

— Więcej jak 500 matkow oczekują jeszcze do portu Tulonskiego; zaciąg do służby morskiej trwa ciągle.

— P. *Montbel* pisał do Toulouzy, że z choroby swej zupełnie wyzdrowiał.

— Doktor *Francia*, który w Paragui po jej wydobyciu się zpod Ameryki Hiszpańskiej, samowładnie panuje, ożenił się w San Salvador z córką kupca Francuzkiego P. *Durand* z Bayonny. Podług umowy ślubnej młoda małżonka po śmierci jego kray otrzymuje, w przypadku, jeżeliby on bez prawnych w linii prostej potomków umarł. Jest więc ona przeznaczona panować nad jednym z najpiękniejszych krajów Ameryki. *Francia* ma teraz 70 lat wieku.

— Karolistowskie gazety bardzo powstają na odwiedziny Posłów zagranicznych w Fontainebleau. Uroczystości w tym letnim pałacu, które w dzienniku rozpraw z wielką wspaniałością są wystawiane, codzień 80,000 franków kosztować miały.

— Półkownik Angielskiej artylleryi P. *Wylde*, 3go do Bayonny przybył. Ma on od Rządu swojego także polecenia, jak niegdyś miał Półkownik *Caradoc*. Jest to ten sam oficer, pod którego opiekę *Don Carlos* w Portugalii oddał się, i który go szczęśliwie na wojennym okręcie Angielskim do Anglii zawiozł; za co Pretendent bardzo się wdzięcznym okazał i piękного mu konia na pamiątkę darował. Półkownik udał się do *Cambo* do Jenerała *Miny*, który jeszcze się tóżkiem bawi i z wielką przezornością o rychłym objęciu powierzzonego sobie dowództwa rozprawia. Jeżeliby to nie rychło nastąpiło, wtedy Półkownik uda się do głównej kwatery Jenerała *Rodil*, z którym się w Portugalii zaznajomili. Ma przy sobie tylko młodego porucznika artylleryi; obadwa nie noszą mundurów, i są tylko obserwatorami. (*Korresp. Hamb.*)

Bayonna, dnia 4 Października.

Słychać tu, że Xiążę *Wellington* i Torysowie Angielscy podali Biskupowi Leonu i Xiężnie *Beira* myśl, ażeby *Don Carlos* ogłosił amnestyę. Xiężna *Beira* pisała w tej mierze do *Don Carlosa*; i w dniu 4 Listopada, jako w dniu imienin *Don Carlosa*, ogłoszone ma byдъ rzeczywiście postanowienie, które przyrzeknie zupełne zapomnienie wszystkim Hiszpanom, z wyjątkiem Ministrów, którzy urzędowali w czasie śmierci *Ferdynanda VII*, Członków Stanów, którzy głosowali za odpadnięciem od Tronu *Don Carlosa*, i duchownych, którzy się tego samego przewinienia dopuścili. Postanowienie to podpisane jest przez *Don Carlosa* i Ministra wojny Hrabiego *Willemur*. (*Dz. Pow.*)

Турсуа.

Konstantynopol, dnia 2 Września.

Reis Effendi zawiadomił Poselstwa okólnikiem, że Suttan prowincjom: *Multanom* i *Wołoszczyźnie*, nadał między innemi przywilejami, prawo używania osobney bandery narodowej. Do tego zawiadomienia dołączone było wezwanie, aby bandera ta poważana była równie, jak bandera turecka. Wyobraża ona czwórny czworobok w żółtym polu, z 3ma gwiazdami, a pod spodem orzeł z krzyżem.

Dnia 23.

Układy z Posłami zagranicznymi są wstrzymane. Oczekujemy wiadomości z *Alexandryi*, dokąd wysłano

да отправленъ Чиновникъ отчасти для извѣщенія Вице-Королю соболѣзнованія по поводу происшествій въ Сиріи, отчасти же для полученія извѣстій о происшествіяхъ въ Египтѣ. Между тѣмъ продолжаютъ увеселенія. Вторая дочь Султана, за нѣсколько дней назадъ, угощала своего отца блистательнымъ баломъ въ загородномъ домѣ. Султанъ, говоря, былъ веселъ и привѣтливъ со всеми, и говорилъ о счастливомъ оборотѣ дѣлъ, и извѣяла свое мнѣніе, что теперь начинается новая эпоха для Оттоманской Порты и что пользуясь спокойствіемъ по мѣрѣ силъ своихъ, онъ будетъ стараться возвысить образованность вѣрноподанныхъ его управленію Провидѣніемъ народовъ. Торговля опять становится дѣятельнѣе, но свирѣпствующая чума препятствуетъ всякому сообщенію и хотя она нѣсколько ослабѣла, однако жъ многіе еще содѣлываются ея жертвою.

Великій Визирь, созвавъ къ себѣ пользующихся довѣріемъ Грековъ, объявилъ имъ о низложеніи Патриарха и назначеніи ему преемника. Со времени, какъ Османцы владычествуютъ въ Константинополѣ, не случалось такого происшествія. Преемники *Мугаммеда II* всегда предоставляли самимъ Грекамъ право избранія и отрѣшенія отъ должности Патриарха.

— Чрезвычайная дѣятельность, съ нѣсколькихъ недѣль замѣтная въ военномъ отдѣленіи, значительно теперь уменьшилась. Слышно, что зрѣлое размысленіе перемѣнило желанія Султана и удержало его отъ возобновленія непріятельскихъ дѣйствій въ Сиріи. (Dz. P.)

Египетъ.

Во Французскомъ Мониторѣ напечатано: „Въ письмахъ изъ Александріи отъ 19-го Августа содержатся подробныя извѣстія о послѣднихъ происшествіяхъ въ Сиріи, справедливость коихъ, по видимому, не подлежитъ сомнѣнію. Въ концѣ Мая мѣсяца вспыхнуло въ горахъ Наплузскихъ, въ Иерусалимѣ и Джебилъ-Калилѣ возстаніе, распространившееся по всей Палестинѣ и Галилеѣ. Предлогомъ къ тому было предписаніе Ибрагима Паша о рекрутскомъ наборѣ; но главными причинами полагаютъ: 1-е запрещеніе Шейкамъ сихъ горъ взимать безъ различія подати съ Католическихъ, Армянскихъ, Греческихъ, Коптскихъ и Еврейскихъ пилигримовъ, идущихъ къ святымъ мѣстамъ, и 2-е наказаніе извѣстнаго Абу Госа, начальника въ Иерусалимскихъ горахъ: Ибрагимъ Паша сослалъ его въ Сенъ-Жанъ д'Акръ на галеры за несоблюденіе сего запрещенія. Число возмущившихся жителей въ сей части Сиріи простиралось по крайней мѣрѣ до 25,000 человекъ. Въ то же время начали показываться движенія между Аназкими Арабами, живущими къ востоку отъ Иордана, и между Ансаріями въ Трипольскихъ горахъ. Въ одной тѣсницѣ, мятежники напали на кавалерійскій полкъ, посланный Ибрагимомъ противъ Наплузцевъ, на первый случай, за недостаткомъ пѣхоты. Полкъ принужденъ былъ отступить, причемъ лишился багажа и ста человекъ убитыми, въ числѣ коихъ были Полковникъ и два Капитана. За симъ ударомъ послѣдовалъ другой, ужаснѣе перваго. 19-й пѣхотный полкъ, призванный Ибрагимомъ изъ Дамаска, напалъ на бунтовщиковъ столь безразсудно и неискусно, что былъ отраженъ съ большою потерей. Полковникъ и Подполковникъ пали въ самомъ началѣ сраженія. Впрочемъ на другихъ пунктахъ, гдѣ находился самъ Ибрагимъ, инсургенты были разбиты, и онъ объявилъ было въ письмахъ къ отцу о скоромъ окончаніи военныхъ дѣйствій. Мегметъ-Али на это не понадеялся: онъ былъ увѣренъ, что въ Сирію прибыли эмиссары чужестранныхъ Державъ, и неутомимо стараются о произведеніи всеобщаго въ той странѣ возстанія. Онъ не долго колебался: 24-го Іюля отправился онъ изъ Яффы, взявъ съ собою около осьми сотъ человекъ отборныхъ войскъ. Появленіе его и прибытіе сего подкрѣпленія произвели быстрое и рѣшительное вліяніе. Устрашенные и обезсиленные средствами, принимаемыми для ихъ уничтоженія, начальники инсургентовъ оставались почти въ совершенномъ бездѣйствіи, не препятствуя Ибрагиму поражать возставшихъ. Укрѣпленная деревня Цейтта, въ семи или осьми часахъ отъ Наплузы, была взята приступомъ, и чрезъ два дня послѣ того произошло сраженіе, въ которомъ бунтовщики лишились четырехъ сотъ человекъ убитыми. Въ слѣдствіе сей побѣды покорились всѣ деревни, и Египетскія войска вступили въ Наплузію безъ выстрѣла. Оружию, принимавшіе участіе въ возстаніи, были обезоружены, и трѣмъ начальникамъ, схваченнымъ съ оружіемъ въ рукахъ, были, по приказанію Мегмета-Али, отрублены го-

пewnego Urzędnika, już to dla wynurzenia Vice-Królowi ubolewania Sułtana, z powodu wypadków w Syrii, już też dla powzięcia wiadomości, co się dzieje w Egipcie. Tym czasem odbywają się uczty. Druga córka Sułtana dała przed kilku dniami dla oycy swego świętną ucztę w mieszkaniu swoim wiejskiem. Sułtan miał być nader wesoły i uprzejmy dla wszystkich obecnych. Miał oraz mówić o szczęśliwym obrócie rzeczy, i oświadczyć mniemanie swoje, iż teraz dopiero zaczyna się nowa epoka dla Państwa Otomańskiego, i że, korzystając ze spokojności, ile tylko siły jego dozwolą, starać się będzie powiększyć cywilizacyę poruczonych mu od Boga ludów. Handel znowu się wzmacnia; lecz grassujące morowe powietrze utrudnia wszelki związek, a chociaż nieco ustało, jednakże wiele jeszcze ludzi sprząta ze świata.

— Греków, mających największy wpływ wezwano do Wielkiego Wezyra, gdzie oznajmiono im o złożeniu Patriarchy, i mianowaniu następcy jego. Od czasu, jak Osmanie władają w Stambule, nie zdarzył się jeszcze taki wypadek. Następcy Muhameda II nadawali zawsze Grekom prawo obierania i oddalania Patriarchów.

— Nadzwyczajna czynność, jaka od kilku tygodni w wydziale wojennym panowała, bardzo teraz ustała. Słychać, iż dojrzała rozważa zmieniła znacznie skłonności Sułtana, i wstrzymała go od ponowienia kroków nieprzyjacielskich w Syrii. (Dz. Pow.)

Египетъ.

W Monitorze Francuskim wydrukowano: W listach z Alexandryi 19go Sierpnia znajdują się szczegółowe wiadomości o ostatnich wypadkach w Syrii, o których prawdziwości, zdaje się, nie należy wątpować. Przy końcu miesiąca Maja wybuchnęło w górach Napluzkich, Jerozalemie i Dżebil-Kalilu powstanie, które się rozprzestrzeniło po całej Palestynie i Galilei. Powodem do niego był rozkaz Ibrahima Paszy o zaciągu rekrutów; lecz za główne przyczyny kładą: 1-od, Zabronienie Szeikom tych gór wybierać bez różnicy podatki od Katolickich, Ormiańskich, Greckich, Koptskich i Żydowskich pielgrzymów, idących do miejsc świętych, i 2-ukaranie znanego Abu-Goza, zwierzchnika w Jerozolimskich górach: Ibrahim-Pasza wystawił jego w Sen-Zan d'Akr na galery za niezachowanie tego zakazu. Liczba zbuntowanych mieszkańców w tej części Syrii wynosiła najmniej do 25,000 ludzi. W tym samym czasie zaczęło pokazywać się poruszenie pomiędzy Anazkimi Arabami, żyjącymi na Wschód Jordanu i między Ansarami w górach Trypolskich. W jednym ciasnym miejscu buntownicy napadli na półk kawalerji wysłany od Ibrahima przeciw Napluzców; na pierwszy raz, dla niedostatku piechoty, półk zmuszony był do odwrotu, w którym utracił obóz i było uбитых stu żołnierzy, w liczbie tych był Półkownik i dwóch Kapitanów. Po tym napadzie nastąpił drugi daleko straszniejszy. Dnia 19go półk piechotny wezwany od Ibrahima z Damaszku, napadł na buntowników tak nierozważnie i nieumiejętnie, że był odparty z wielką stratą. Półkownik i Podpółkownik zabici na samym początku potyczki. Zresztą na innych punktach, gdzie się znajdował sam Ibrahim, powstańcy byli zwyciężeni, i uwiadomił on Oycę swego listownie, o prędkim ukończeniu działań wojennych. Mehmed-Ali tem się nie zaspokoił: był bowiem przekonany, że do Syrii przybyli Emisсары zagranicznych Mocarstw, i niezmordowanie starają się zrzucić ogólne w tej krainie powstanie. Nie długo on wahał się: dnia 24go Czerwca udał się z Jaffy, biorąc z sobą blisko osiemset żołnierzy odbornego wojska. Zjawienie się jego i przybycie tego posiłku, zdziało wpływ prędko i stanowczy. Przeleknieni i osłabieni sposobami, których użyto dla ich wyniszczenia, naczelnicy powstańców zostali prawie w zupełnej bezczynności, nie przeciwując się Ibrahimowi zwyciężać powstańców. Ufortyfikowana wieś Ceytta o siedm lub ośm godzin od Napluzy była szturmem wzięta, a po dwu dniach późniey zaszła bitwa, w której buntownicy utracili czterysta żołnierzy. Skutkiem tego zwycięstwa poddały się wszystkie wsi, i wojska Egipskie weszły do Napluzy bez wystrzału. Okręgom należącym do powstania odjęto oręż, i trzech naczelników schwytanych z bronią w ręku, na rozkaz Mehmeda-Alego, ucięto głowy. Jednak przebaczył on Abu-Gozemu, i przez to zyskał przychylność jednego ze znakomitych mieszkańców tej krainy. Mehmed-Ali był zadowolony wiernością i działaniem ich Beszyra, który niesprawiedliwie wpadł w podeyrzenie. Emir, dowiedziawszy się o przybyciu Paszy do Syrii, niezwłocznie wystąpił na spotkanie je-

ловы. Съ другой стороны простилъ онъ Абу-Тоза, и тѣмъ приобрѣлъ преданность одного изъ значительнѣйшихъ жителей той страны. Мегметъ-Али не нашелъ ни какой причины быть недовольнымъ преданностью и дѣйствіемъ ихъ Бешира, на котораго пало несправедливое подозрѣніе. Эмиръ, узнавъ о прибытіи Пашы въ Сирію, немедленно выслалъ ему на встрѣчу одного изъ своихъ сыновей, а самъ взялся наказывать Сафетскихъ Турокъ, умертвившихъ множество Жидовъ, обитавшихъ въ семь городовъ. Второю его сынъ, предводительствуя двумя тысячами жителей Ливана, усмиривъ движенія, возникшія между Ансаріями, уже по возвращеніи Мегмета-Али въ Египетъ. Движенія сіи не имѣли ни какихъ послѣдствій, и въ началѣ Августа владычество Пашы было признаваемо въ Сиріи повсемѣстно. Мегметъ-Али возвратился въ Александрію 27-го Іюля. (Сбв. П.)

Остѣ-Индія.

Въ Придворной Лондонской газетѣ напечатано официальное донесеніе о войнѣ въ Остѣ-Индіи противъ Раджи Кургскаго. „Въ теченіе Апрѣля мѣсяца, происходили тамъ многія сраженія, въ коихъ войска Компаніи лишились всего только 16-ти офицеровъ и 300 рядовыхъ. 2-го Апрѣля Англичане вступили во владѣнія Раджи, 6-го числа заняли столицу его, а 10-го числа сдался Полковнику Линдсею самъ Раджа. Дѣйствительная вина сего несчастнаго владыка не обнаружена; плѣннаго свезли въ Бангалоръ; захватили его казну, состоящую изъ 100,000 фунтовъ стер., и присоединили къ неизмѣримымъ владѣніямъ Компаніи подвластную ему страну, приносящую въ годъ не болѣе 25,000 фунтовъ стер. Сіе сдѣлано, какъ утверждаютъ, потому, что не было законнаго наследника престола, и народъ изъявилъ желаніе быть подъ Британскимъ владычествомъ. Отецъ Раджи, во время войны съ Типо-Сайбои, оказалъ Англичанамъ важныя услуги. Нельзя было ожидать продолжительнаго сопротивленія, но можно было полагать изъ письма Раджи къ Генералъ-Губернатору Лорду Бентинку, что оно будетъ упорнѣе. Въ семь писемъ находятся слѣдующія, можетъ статься, пророческія слова: „Вы (Англичане) прибыли сюда мелкими торгашами, и мало по малу испровергли жадностію, обманомъ и измѣною всѣ дѣлнія Государства, съ которыми вступили въ соприкосновеніе; но часъ мищенія настанетъ, и вамъ будетъ заплачено. Кто знаетъ, не суждено ли мнѣ быть въ рукѣ Всевышняго тѣмъ орудіемъ, коимъ вы будете наказаны! Можетъ быть, наступитъ время, что вы будете у меня просить помощи, какъ предшественники ваши у моихъ праотцевъ.“ Впрочемъ присоединеніе Кургскаго владѣнія къ Мадрасскому Президентству, было произведено изъ одного опасенія о будущемъ; ибо Компанія нынѣ вообще немного вмѣшивается во внутреннія дѣла Остѣ-Индскихъ Князей. Въ Эндорѣ произошелъ мятежъ: войска возвели на престолъ брата извѣстнаго Маратскаго Князя Голкара, вмѣсто его сына, безъ всякаго вмѣшательства Англійскаго Правленія. Удаленіе Удскаго Короля, рѣшенное въ Лондонѣ и Калькутѣ, также отложено. Управленіе симъ слабымъ Княжествомъ нынѣ столь ненадежно, что ежеминутно ожидаютъ возстанія народа; наконецъ Компанія принуждена будетъ удалить отъ престола сію фамилію, неспособную къ правленію. Калькутское Правленіе, по видимому, старается нынѣ быть, какъ можно, болѣе свободнымъ, для наблюденія за происшествіями, которыя послѣдуютъ по смерти Рунджитъ-Синга въ Лагорѣ. Въ Лагорѣ соединены всѣ стихіи междоусобной войны между двумя претендентами и древними фамиліями, которыя еще помнятъ, что до Рунджитъ-Синга, онѣ всѣ имѣли большія права. Сколь ни далека Компанія нынѣ отъ намѣренія распространять свои предѣлы, но будетъ принуждена, для сохраненія своей безопасности, вмѣшаться въ сіе наследственное дѣло, и вѣроятно, всякій Генералъ-Губернаторъ готовъ будетъ воспользоваться случаемъ, что бы присоединить Кашемиръ къ Индійскому Государству. Для сей несчастной страны, опустошаемой жестокимъ и фанатическимъ правленіемъ Сейковъ, было бы величайшимъ счастьемъ подпасть подъ Англійское владычество; въ то же время будетъ она служить оградой Индіи, какъ прежде Моголамъ.“ (Сбв. П.)

Разныя извѣстія.

Статуя Св. Іоанна Непомукскаго, почитавшаяся образцовымъ произведеніемъ Искусства, и стоявшая на одномъ изъ мостовъ въ Брюсселѣ, ночью на 22-е Сентября совершенно разбита, и теперь составляетъ только кучу обломковъ. Говорятъ, что Полиція открыла виновниковъ сего варварскаго поступка. (Сбв. П.)

Вильна, Типографія А. Марциновскаго. Печаташь дозволяется. Октября 16 дня 1834 года. Цензоръ Л. Боровскій.

днего изъ своихъ сыновъ, а самъ занялъ сѣ каранимъ Сафетскихъ Турокъ, которые забилъ много Жидовъ, живущихъ въ тѣмъ мѣстѣ. Другой сынъ его, доводя до двѣнадцати тысячами жителей Ливана, успокоилъ, поручивъ, зашле между Ансаріями по возвращеніи Мегмета-Али до Египта. Те порученія не имѣли никакого послѣдства, и на началу Септембра власть Пашы была признана по всей Сиріи. Мегметъ-Али возвратился въ Александрію 27-го Іюля. (P. P.)

Индія Восточная.

Въ надворной газетѣ Лондонской выдано официальное донесеніе о войнѣ въ Индіяхъ-Восточныхъ съ Раджою Кургскимъ. „Въ теченіе мѣсяца Квіетня, происходили тамъ многія сраженія, въ коихъ войска Компаніи лишились всего только 16-ти офицеровъ и 300 рядовыхъ. 2-го Квіетня Англичане вступили въ владѣнія Раджи, 6-го числа заняли его столицу, а 10-го поддался Полковнику Линдсею самъ Раджа. Дѣйствительное преступленіе сего несчастнаго владыки не обнаружено; плѣннаго свезли въ Бангалоръ; захватили его казну, состоящую изъ 100,000 фунтовъ стер., и присоединили къ неизмѣримымъ владѣніямъ Компаніи подвластную ему страну, приносящую въ годъ не болѣе 25,000 фунтовъ стерлинговъ. Такъ поступили съ нимъ, какъ некто доводитъ для того, изъ не было правнаго послѣдства трону, и народъ оспаривалъ, оспариваніемъ и злорадствіемъ. Отецъ Раджи, во время войны съ Типо-Сайбои, оказалъ Англичанамъ важныя услуги. Нельзя было ожидать продолжительнаго сопротивленія, но можно было полагать изъ письма Раджи къ Генералъ-Губернатору Лорду Бентинку, что оно будетъ упорнѣе. Въ семь писемъ находятся слѣдующія, можетъ статься, пророческія слова: „Вы (Англичане) прибыли сюда мелкими торгашами, и мало по малу испровергли жадностію, обманомъ и измѣною всѣ дѣлнія Государства, съ которыми вступили въ соприкосновеніе; но часъ мищенія настанетъ, и вамъ будетъ заплачено. Кто знаетъ, не суждено ли мнѣ быть въ рукѣ Всевышняго тѣмъ орудіемъ, коимъ вы будете наказаны! Можетъ быть, наступитъ время, что вы будете у меня просить помощи, какъ предшественники ваши у моихъ праотцевъ.“ Впрочемъ присоединеніе Кургскаго владѣнія къ Мадрасскому Президентству, было произведено изъ одного опасенія о будущемъ; ибо Компанія нынѣ вообще немного вмѣшивается во внутреннія дѣла Остѣ-Индскихъ Князей. Въ Эндорѣ произошелъ мятежъ: войска возвели на престолъ брата извѣстнаго Маратскаго Князя Голкара, вмѣсто его сына, безъ всякаго вмѣшательства Англійскаго Правленія. Удаленіе Удскаго Короля, рѣшенное въ Лондонѣ и Калькутѣ, также отложено. Управленіе симъ слабымъ Княжествомъ нынѣ столь ненадежно, что ежеминутно ожидаютъ возстанія народа; наконецъ Компанія принуждена будетъ удалить отъ престола сію фамилію, неспособную къ правленію. Калькутское Правленіе, по видимому, старается нынѣ быть, какъ можно, болѣе свободнымъ, для наблюденія за происшествіями, которыя послѣдуютъ по смерти Рунджитъ-Синга въ Лагорѣ. Въ Лагорѣ соединены всѣ стихіи междоусобной войны между двумя претендентами и древними фамиліями, которыя еще помнятъ, что до Рунджитъ-Синга, онѣ всѣ имѣли большія права. Сколь ни далека Компанія нынѣ отъ намѣренія распространять свои предѣлы, но будетъ принуждена, для сохраненія своей безопасности, вмѣшаться въ сіе наследственное дѣло, и вѣроятно, всякій Генералъ-Губернаторъ готовъ будетъ воспользоваться случаемъ, что бы присоединить Кашемиръ къ Индійскому Государству. Для сей несчастной страны, опустошаемой жестокимъ и фанатическимъ правленіемъ Сейковъ, было бы величайшимъ счастьемъ подпасть подъ Англійское владычество; въ то же время будетъ она служить оградой Индіи, какъ прежде Моголамъ.“ (P. P.)

Разныя извѣстія.

Статуя Св. Іоанна Непомукскаго, почитавшаяся образцовымъ произведеніемъ Искусства, и стоявшая на одномъ изъ мостовъ въ Брюсселѣ, ночью на 22-е Сентября совершенно разбита, и теперь составляетъ только кучу обломковъ. Говорятъ, что Полиція открыла виновниковъ сего варварскаго поступка. (P. P.)